

การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ

The Use of A Created Vocabulary Workbook Based on the Mnemonic Strategies to Enhance Pratomsuksa 4 Students' Vocabulary Skills: Smart junior 4 Vocabulary Lessons

ศิรพร ศัตรวาหา¹, ธนวิทย์ ไชยสุข² และกันตภณ สำแดงเดช²

Siraporn Satrawaha¹, Thanawit Chaiyasuk² and Kuntaphon Sumdangdej²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อหากิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้กลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายประถม มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ห้องที่ 4/3 จำนวน 38 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบคำศัพท์เป็นแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบภาคปฏิบัติจำนวน 5 ข้อ รวมเป็น 45 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากการสร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/82.16 และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำมีคะแนนที่วัดหลังการใช้สูงกว่าที่วัดก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (> 0.01) สรุปได้ว่าการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำสามารถช่วยพัฒนานักเรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: กลวิธีช่วยจำ, การสร้างความรู้ความเข้าใจทางสมอง, การเสริมสร้างความจำด้วยภาพและเสียง, การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง

¹ นิสิต ปริญญาโท การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม email: pakaansatra@yahoo.com

² อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Student, English Language Teaching, Mahasarakham University.

² Lecturer Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University.

Abstract

The purposes of this research were to find an effective learning activity for assisting students in Pratomsuksa 4 to remember English vocabulary following effective regulation 80/80 and to compare their levels of memorizing English vocabulary at before and after application of the Mnemonic Strategies. The sample used was 38 students from class 4/3 (using a cluster random sampling method) of Pratomsuksa 4, 1st semester, academic year 2014 of Demonstration school, Khonkaen University, Khonkaen province. The total six management plans in assisting to develop English vocabulary learning for Pratomsuksa 4 students were applied. Multiple choice test of 40 items and 5 items of practical test, all together 45 items, were used. Statistical analyses were mean, percentage, standard deviation and t-testing. The results revealed that the efficiency of English vocabulary learning activity using Mnemonic Strategies applied from Smart junior 4 for Pratomsuksa 4 student was 84.56/82.16. And the difference among students in remembering and understanding of English vocabulary at stages of before and after experiencing with the Mnemonic Strategies showed highly significant (>0.01). In conclusion English learning activity by Mnemonic Strategies adapted from Smart junior 4 was effective in helping students to remember and to understand vocabulary better.

Keywords: Mnemonic strategies, Creating Mental Linkage, Applying Images and Sounds, Employing Action

บทนำ

การสอนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการสื่อสาร ดังที่คอกกล่าวที่ว่า “ปราศจากไวยากรณ์การสื่อสารเกิดขึ้นน้อยมาก ปราศจากคำศัพท์การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย (Without grammar, very little can be conveyed. Without vocabulary, nothing can be conveyed.)” (Wilkins.1972). คำศัพท์เป็นการรวมหน่วยเสียงหลายๆ หน่วยเสียงเข้าด้วยกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมาย และการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร องค์ประกอบที่

สำคัญ 2 ประการของคำศัพท์ คือ รูปคำ และความหมาย (พรสวรรค์ สีส้อ. 2550) การเรียนภาษาต่างประเทศ นักเรียนมักจะให้ความสำคัญของคำศัพท์ก่อน แล้วจึงนำคำศัพท์มาฝึกใช้ในโครงสร้างประโยค คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการสื่อสารถ้าผู้เรียนจำความหมายของคำได้ก็จะสามารถใช้คำศัพท์ในการสนทนาได้ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจะเกิดผลดี ถ้าผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ ผู้เรียนจะรู้คำศัพท์ได้จริงเป็นการถาวร เมื่อผู้สอนเสนอคำ ศัพท์อย่างมีความหมายในสถานการณ์การสื่อสารที่แท้จริง (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549) การนำเสนอคำศัพท์ ส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปของข้อความในการพัฒนาคำศัพท์ ข้อความจะให้ ประโยชน์มาก

นอกจากนี้จำนวนคำใหม่ที่จะนำเสนอไม่ควรมากเกินไปเกินกว่าที่ผู้เรียนจะสามารถจำได้ การที่ผู้เรียนจะรู้และจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทต่างๆ และใช้ได้อย่างถูกต้อง (สก็อต ทอร์นเบอร์รี่. 2546) เพราะความหมายของคำในภาษาอังกฤษมีความหมายในหลายรูปแบบ ประกอบด้วยความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายแฝง (Connotation) ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meaning) และความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation) (พรสวรรค์ สิปโป. 2550) การรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะมองข้ามไปไม่ได้

ผู้วิจัยสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้จากประสบการณ์ และการสังเกต ขณะจัดการเรียนการสอน การประเมินผลระหว่างเรียน การทดสอบตามสภาพจริง การสัมภาษณ์นักเรียน และผู้ปกครอง และจากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา มาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประเมินจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 และคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในการทดสอบในแต่ละบทเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งปัญหาที่พบคือ นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักใช้กลวิธีในการจำ ทำให้จำคำศัพท์ได้น้อยและส่งผลให้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้น ต้องรู้จักการใช้กลวิธีช่วยจำ คำศัพท์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์และใช้ภาษาสื่อสารได้ตามสถานการณ์จริง

ความรู้เรื่องคำศัพท์ เป็นการสะสมทีละคำเป็นส่วนใหญ่ ในการเรียนคำศัพท์มีทางลัดในรูปของกฎการสร้างไม่มากนัก ดังนั้นส่วนใหญ่แล้วการเรียนรู้คำศัพท์ จึงเป็นประเด็นเรื่องความจำ แต่เดิมนั้นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่จะมีการฝึกฝนคำศัพท์เหล่านั้นตามมาด้วยโดยทันที การฝึกฝนนี้มักจะทำด้วยการทวนซ้ำด้วยปากเปล่าในรูปแบบใดแบบหนึ่ง เช่น การฝึกพูดซ้ำๆ ตามต้นแบบ ความคิดในการฝึกซ้ำๆ โดยการเลียนแบบเป็นเพียงแค่การทวนซ้ำคำที่เพิ่งจะเรียนไป ไม่ได้ประกันว่าคำนั้นๆ จะย้ายจากการสะสมในความจำระยะสั้นไปยังความจำถาวร ความรู้ใหม่หรือคำใหม่ๆ จำเป็นที่จะต้องผสมผสานให้เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ นั่นคือเครือข่ายการเชื่อมโยงคำที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน หรือที่เรียกว่าคลังศัพท์ในสมอง (Mental Lexica) เพื่อให้แน่ใจว่าคำต่างๆ จะคงอยู่นาน และนึกออกได้ จะต้องมีการนำคำเหล่านั้นไปใช้ คำศัพท์เหล่านั้นจำเป็นจะต้องถูกนำไปเก็บไว้ในความจำที่กำลังทำงานอยู่ (Working Memory) และจะต้องมีการนำไปใช้ในลักษณะต่างๆ กัน การนำไปใช้ดังกล่าว อาจรวมถึงการแยก และการนำกลับไปรวมใหม่ การเปรียบเทียบ การรวมเข้าด้วยกัน การจับคู่ การจัดกลุ่ม การสร้างภาพขึ้นในใจและการสลับลำดับ รวมทั้งการเก็บรวบรวมไว้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและการนึกได้ เนื่องจากยิ่งมีการนึกถึงคำๆ หนึ่งบ่อยขึ้นก็จะยิ่งนึกคำๆ นั้นออกได้ง่ายขึ้น (Thornberry, 2008)

การที่ผู้เรียนจะสามารถจำคำศัพท์ได้ดี ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญ ในการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาปรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อที่จะรู้ว่าเทคนิคใดเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด การใช้กลวิธีการเรียนทางตรง เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษา เป้าหมายที่ผู้เรียนเรียนกลวิธีนี้ผู้เรียน ใช้กลวิธีทางสมองที่แตกต่างกัน ได้แก่ กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้าน

ความรู้ความคิด (Cognitive Strategies) กลวิธีชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) การใช้กลวิธีด้านการจำนั้น ผู้เรียนต้องใช้กลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ และนำออกมาใช้ได้เมื่อต้องการ นอกจากนี้กลวิธีดังกล่าวยังมีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ กลวิธีด้านความจำแบ่ง เป็นกลวิธีย่อยได้ 4 วิธี คือ การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating Mental Linkage) ได้แก่การจัดกลุ่มคำศัพท์ การนำความรู้ใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม และการนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในบริบท การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sounds) ได้แก่ จินตนาการ การสร้างแผนภูมิความหมาย การใช้คำสำคัญ และการเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย การเสริมสร้างความจำโดยใช้การทบทวนอย่างเป็นระบบ (Reviewing Well) ได้แก่ การทบทวนโครงสร้างทางภาษา และการทบทวนคำศัพท์ และการเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Employing Action) ได้แก่ การใช้ท่าทาง และความรู้สึกร่วมประกอบการอธิบาย การใช้เทคนิคด้านกลไก เช่น การเขียนคำศัพท์ต่างๆ บนบัตรคำ และเคลื่อนย้ายบัตรคำ (Oxford and Crookall 1990).

จากเหตุผลความสำคัญ ของปัญหาที่กล่าวมาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะโดยใช้กลวิธีช่วยจำที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้คำศัพท์ และ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เพื่อทำความเข้าใจในภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้

1) กลวิธีช่วยจำโดยวิธีการสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง 2) การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง 3) การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทางเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น การนำกลวิธีช่วยจำ ทั้ง 3 กลวิธี มาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั่วโมง เพื่อให้ผู้เรียน เรียนอย่างสนุกสนาน มีความสุขในการเรียน สามารถจำคำศัพท์ได้มาก และจำได้นาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันใช้กลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันใช้กลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ คำศัพท์ในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันใช้กลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียน และ หลังเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มีทั้งหมด 4

ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 136 คน โดยมีบริบทดังนี้ เป็นนักเรียนชั้นเดียวกัน มีความสามารถใกล้เคียงกัน เรียนหลักสูตรเดียวกัน มีการจัดการเรียนการสอนเหมือนกัน มีการวัดและประเมินผลเหมือนกัน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ย จากระดับชั้นประถม ศึกษา ปีที่ 3 ใกล้เคียงกัน รวมทั้งอยู่ในบริบทหรือท้องถิ่นที่มีขนบธรรมเนียม ประเพณี และ วัฒนธรรมเดียวกัน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้อง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 38 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น โดยยึดตามสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยวัดระดับคำศัพท์ และ วลี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552) พร้อมสื่อการสอนที่ได้มีการทดสอบ และผ่านการรับรองจาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เรียบร้อยแล้ว ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2. แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การฟัง การอ่าน และการเขียน) เป็นแบบ ทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ๆ ละ 1

คะแนน แบบทดสอบการพูด จำนวน 5 ข้อ โดยให้นักเรียนดูตามเนื้อหาที่เรียน แล้วให้พูดออกเสียงคำศัพท์และวลีจากภาพ ให้นักเรียนสอบทีละคน คะแนนเต็ม 5 คะแนน รวมเป็น 45 คะแนน แบบทดสอบทั้งสองแบบ ได้ผ่านการทดสอบและรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน เช่นเดียวกับเครื่องมือชนิดที่ 1

ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) แบบ Randomized One Group Pretest - Posttest Design ดังตัวอย่างตารางที่ 1. ผู้วิจัยได้ดำเนิน การทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 18 ชั่วโมง มีการชี้แจงรายละเอียด ชั้น ตอน และวิธีปฏิบัติในการเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง

ตาราง 1 รูปแบบการทดลอง

	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
	T1	X	T2

เมื่อ T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน
X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผน
T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ จำนวน 45 ข้อ ตรวจคะแนน เก็บ บันทึกคะแนนไว้ จัดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เก็บคะแนนระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินพฤติกรรมการเรียน และคะแนนการจัดกิจกรรมเก็บบันทึกคะแนนจนครบทุกแผน

ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ จำนวน 45 ข้อ ชุดเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน ตรวจสอบให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ที่ใช้กลวิธี

ช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้โดยการใช้กลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 2 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนการประเมินระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกท้ายบท						รวม	หลังเรียน
		1	2	3	4	5	6		
	45	10	10	10	10	10	10	60	45
1	21	10	9	10	8	9	9	55	40
2	24	9	8	10	8	9	8	52	37
3	17	7	10	8	7	9	10	51	35
4	18	10	8	9	8	7	9	51	38
5	19	8	9	10	7	10	8	52	36
6	22	9	10	8	8	9	9	53	35
7	20	10	8	7	9	9	10	53	33
8	18	8	9	9	10	8	8	52	37
9	17	7	7	6	8	7	9	44	39
10	20	10	8	7	9	9	10	53	35
11	21	8	9	8	9	10	7	51	38
12	22	10	10	9	8	8	8	53	38
13	23	9	9	10	10	9	7	54	39
14	25	10	9	8	8	7	9	51	34

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกท้ายบท						รวม	หลังเรียน
		1	2	3	4	5	6		
	45	10	10	10	10	10	10	60	45
15	18	10	8	8	7	6	10	49	40
16	15	9	10	7	9	9	9	53	42
17	17	10	8	9	8	10	8	53	41
18	15	8	9	9	8	9	7	50	37
19	12	10	10	7	7	8	8	50	38
20	16	6	8	6	8	9	9	46	36
21	21	9	9	8	9	10	8	53	33
22	14	10	7	7	10	8	8	50	32
23	20	8	9	9	8	7	9	50	37
24	22	10	8	8	9	6	7	48	39
25	23	9	8	7	7	8	8	47	38
26	19	10	8	6	10	9	9	52	39
27	15	9	9	8	6	8	8	48	35
28	19	8	9	8	8	9	9	51	34
29	17	10	7	9	9	7	10	52	33
30	20	9	10	10	7	9	9	54	37
31	13	8	9	7	8	10	8	50	36
32	15	10	8	8	9	9	9	53	33
33	16	8	9	9	7	8	7	48	34
34	20	7	8	7	8	9	8	47	40
35	23	9	7	8	8	7	10	49	42
36	21	10	8	9	7	9	8	51	39
37	19	8	9	7	9	8	9	50	40
38	14	9	8	7	10	7	8	49	36
รวม	711	339	326	307	313	319	324	1928	1405
เฉลี่ย	18.71	8.92	8.57	8.07	8.24	8.39	8.53	50.74	36.97
S.D.	3.25	1.10	0.89	1.17	1.02	1.10	0.92	2.43	2.67
ร้อยละ	41.58	89.21	85.79	80.79	82.37	83.95	85.26	84.56	82.16

จากตาราง 2 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยทดสอบแบบฝึกหัดท้ายบทจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำคิดเป็นร้อยละ 84.56 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.16 นั่นคือประสิทธิภาพของผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/82.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ

จากสูตร

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

เมื่อ	ผลรวมคะแนนหลังเรียนทุกคน	เท่ากับ	1,405
	ผลรวมคะแนนก่อนเรียนทุกคน	เท่ากับ	711
	จำนวนนักเรียน	เท่ากับ	38
	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ	เท่ากับ	45
	แทนค่าจะได้		
	ดัชนีประสิทธิผล	=	$\frac{1405 - 711}{(45 \times 38) - 711}$
		=	$\frac{694}{999}$
		=	0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.00

ดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ มีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.00

3. เปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	38	45	18.71	3.25	694	13210	29.60**
หลังเรียน	38	45	36.97	2.67			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($.01 \sqrt{37} = 2.431$)

จากตาราง 3 แสดงว่าการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 18.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.25 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 36.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.67 และ ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 29.60 ค่า t จากตารางเท่ากับ 2.431 ซึ่งค่า t

จากการคำนวณมากกว่าค่า t จากตาราง แสดงว่าผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผล

1. ประสิทธิภาพของผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/82.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผล การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ มีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่าผู้เรียนเรียนรู้ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 70.00

3. ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์

จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ประสิทธิภาพการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/82.16 แสดงว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยดีขึ้นจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน คิดเป็นร้อยละ 84.56 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.16 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม โดยได้ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทัศนคติ วิธีการสอน โดยใช้กลวิธีช่วยจำ แล้วจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเรื่องการใช้กลวิธีช่วยจำหลายๆ วิธีในการสอน

คำศัพท์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาส ใช้กลวิธีช่วยจำหลายๆ วิธีในการจำคำศัพท์ เพื่อประโยชน์ในการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น และประสบความสำเร็จในเรื่องของการสื่อสาร จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยพบว่า กลวิธีเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง เป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุดดังที่ Virginia French Allen (1983) ได้สรุปการใช้กลวิธีช่วยจำว่า การใช้ภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใช้คำศัพท์ในการสื่อสารและแสดงความคิดเห็น เนื่องจากการใช้ภาพจะแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ในภาพ นอกจากนี้ สก็อต ทอร์นเบอร์รี่ (2546) ได้สรุปเกี่ยวกับการใช้กลวิธีช่วยจำไว้ว่า สิ่งที่จะช่วยจำได้ดีที่สุด คือสิ่งที่มองเห็นประกอบที่มองเห็นได้ และสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากตัวเอง

การศึกษาคำศัพท์มีประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีช่วยจำ ที่หลากหลายอย่างในการช่วยจำคำศัพท์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังได้รับคำแนะนำ และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นไปตามขั้นตอนและเป็นระบบจึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ จากบทเรียน

Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ มีความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Holden (1999) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ใหม่ และเลือกวิธีเรียนที่เหมาะสมกับตนเองนั้นมีหลายวิธี ได้แก่ กลวิธีนิ้วมือ กลวิธีการจัดกลุ่ม กลวิธีสร้างจินตนาการกลวิธี การใช้คำสำคัญ กลวิธีกำหนดตำแหน่ง กลวิธีเล่าเรื่อง กลวิธีตะขอกเกี่ยว กลวิธีการใช้ท่าทาง และความรู้สึกประกอบการอธิบาย กลวิธีเพิ่มความจำโดยใช้ภาพ กลวิธีการเชื่อมคำกลวิธีการใช้แผนผังสัญลักษณ์แทนคำศัพท์ กลวิธีด้านการศึกษา กลวิธีการจัดกลุ่มตามมิติ และ กลวิธีเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย

ผลการทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้กลวิธีช่วยเสริมสร้างความจำหลากหลายวิธี จึงทำให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาการใช้กลวิธีช่วยจำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของพระมหาสุทธาย สัตนันทน์ (2551) ที่ได้รายงานไว้

จึงสรุปได้ว่า ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์จากบทเรียน Smart junior 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักกลวิธีช่วยจำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้พัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สี่ป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พระมหาสุุดท้าย สัตนันท์. (2551). **การใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกี๊ต ทอร์นเบอร์รี่. (2546). **วิธีสอนศัพท์**. แปลและเรียบเรียง อมตา เวชพฤติ. กรุงเทพฯ เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. 237 หน้า
- Holden, W.R., (1999). "Learning to learn: 15 vocabulary acquisition activities", *Modern English Teacher*, 8(1): 42-47.
- Oxford, R and D. Crookall, 1990. "Vocabulary Learning a Critical Analysis of Techniques". *TESL Canada J.*, 7: 9-30
- Thornberry .S. (2008). *How to Teach Vocabulary*. Pearson Education Limited 2002. Printed in Malaysia, Seventh Impression 2008. 185 pp
- Virginia French Allen. (1983). *Techniques in Teaching Vocabulary (Teaching Techniques in English as a Second Language)*. Oxford University Press. USA. 136p.
- Wilkins, David A. (1972). *Linguistics and Language Teaching*. London: Edward Arnold. <[http://www.academia.edu/1026799/Teaching Vocabulary in the ESLEFL Classroom Central Pedagogical_Issues](http://www.academia.edu/1026799/Teaching_Vocabulary_in_the_ESLEFL_Classroom_Central_Pedagogical_Issues)> March 9, 2015.